

Goody, já jsem tady, Goody!
 Zlatičko, Goody,
 Goody, Goody!
 Jsem tady, Goody!
 Goody, jsem tady.
 Goody! Ano.
 Vidíš mě?
 Řekni: „Ahoj.“
 Ahoj, ahoj, ahoj!
 Dobře, tady, dítě, ano.
 On miluje lidi.
 Ano, miluje lidi.
 Je velmi čistý,
 nebojte se.
 Je velice čistý.
 Čistíme je 4, 5 krát,
 6 krát denně.
 Protože běhají
 v blátě, v blátě,
 pak je musíme
 očistit octem.
 On miluje.
 On miluje lidi. Vidíte?
 Ano, ano, viděli jste ho
 v televizi. Dobrá, dobrá.
 Pojd' dopředu
 a pozdrav všechny.
 Vidíte, on to ví.
 Hodný hoch, hodný hoch.
 Vidíte, říkají,
 že Rottweileři jsou velice
 krutí psi, on ne.
 Je velice sladký,
 velice, velice sladký.
 Ve skutečnosti,
 není milý na všechny,
 jen tady na vás.
 On to ví.
 Dokonce, když jsem v autě
 a on vidí, že se někdo
 najednou moc přiblíží,
 zavrčí na ně.
 Ale mezi vámi ví
 kdo je kdo.
 Když jsem s jinými lidmi,
 pokaždé na ně vrčí,
 když se přiblíží.
 Ale tady vypadá, jako by
 plaval v oceánu lásky.
 Dobrá, pojd', pojd', pojd'

za všechny ty...
 On říká: „ahoj“ všem.
 Podívejte se na to.
 Pusu, posu, ach Bože!
 Rottweiler,
 který pusinkuje cizí lidi!
 Vy jste pro něho cizí lidi,
 a on vás líbí.
 Hodný hoch, Goody,
 hodný hoch.
 On ví, že se vám to líbí.
 Vždy pozná,
 že ho milujete.
 Ví, kdo je kdo.
 Dobrá, lehni. Hodný chlapec.
 Hodný hoch.
 Hodný hoch.
 Zůstaň tady, dítě.
 Já teď budu pracovat.
 Budeme pracovat, ano?
 Souhlasíš?
 V mém domě
 jsou psi a ptáci
 šéfové mého života.
 Mám 5, 6 pomocníků, mám
 na mysli, „pomocníků psů“.
 Nemám pomocníky,
 které mohu o něco požádat.
 Pokaždé, když potřebuji
 nějaký dokument nebo mail:
 „Je někdo volný?
 Je tady někdo?
 Prosím, pomozte!
 Může někdo řídit mé auto?
 Někdo zajistí mail,
 prosím? Je to naléhavé!“
 Můj Bože.
 Kdybych nechala
 psy chodit ven a dovnitř
 samotné,
 byl by dům
 plný bláta, špíny
 a všeho.
 To by mi nevadilo,
 protože ten dům je jejich.
 Já ve skutečnosti
 nemám nic.
 Nemám dům,
 nemám pomocníky,
 auta jsou velikostí

pro psy a jejich velikost.
 Já jen... „mimochodem“
 mohu jet v jejich autě.
 Miluješ, miluješ, žvýkáš,
 žvýkáš, tvrdý hoch co miluje.
 Dobrá, dobrá, dobrá, drahý.
 Můžeme teď pracovat?
 Je mi jedno, když je to
 špinavé, ale kvůli nim...
 nevadí, postel
 nebo cokoli.
 Postel je jejich,
 kanape je psů.
 Když přijdete do domu,
 uvidíte různé věci,
 jen psů a ptáků,
 všechny postele psů
 a ptáků, také jejich postel.
 Kanape je také psů
 a moje postel je postel psů.
 Protože oni
 nechťejí jejich postel
 a ta postel je obsazená,
 kanape je obsazené,
 proto jsou jeden nebo dva psi
 pelišky volné.
 Zkoušeli jste někdy
 sedět v posteli pro psa
 a meditovat?
 Je to velmi pohodlné!
 Obzvláště, když
 nemáte nic jiného,
 oceníte to.
 Když je chladná zima
 a sedíte na zemi,
 je chladno...
 a ta postel je kulatá...
 cítíte, že je to vaše velikost,
 jste chráněni a je vám teplo.
 Kdyby byli od bláta a špinaví
 celý den, nemyslím si, že by
 to pro ně bylo moc dobré.
 Ne pro mé psy.
 Nenecháváme je běhat
 jen sem a tam, kdykoli,
 protože stejně neběží
 daleko.
 Když vyběhnou na
 2, 3 vteřiny, jen aby lenošili
 u nejbližšího keře,

nejbližšího možného, jen
aby zvedli své nohy, nejbliže,
pak se vrátili dovnitř.
K čemu to je, stejně?
Musíme je vyvenčit
4, 5, 6 krát denně,
to záleží na tom.
On škemrá o lásku, můj
Bože. Nemohu tomu věřit.
Tak se chová k cizím lidem.
Ani já tomu nemohu uvěřit,
protože když jdu ven,
do restaurace
a tak,
nejedl by nic.
Jen by tam seděl,
všechny by pozoroval,
byl by velmi zaražený
a i majitel restaurace...
Nemohu tomu uvěřit –
laskavý Rottweiler!
Slyšeli jste někdy
o laskavém Rottweilerovi?
Řeknu vám.
Nechce se mi tomu věřit.
Je tady tak milující.
Když jdeme ven,
není takový.
Je tak roztomilý.
Je tak hodný.
Střídají se, aby se mnou
mohli strávit víc
času doma,
v autě,
kde je to možné.
Kde jsme skončili?
Vaše nová kniha,
„Šéf v mém životě:“
Ano, šéf v mém životě.
Máte pravdu, nová kniha.
Nejen „Šéf“,
ale „Šéfové“!
Nejen jeden, ale hodně.
Velká kniha.
Ano, velká.
Lidé jsou šefy
jiným způsobem.
Jejich ego dělají
někdy tolik potíží.
Když nemáme ego,

jsme osvíceni,
okamžitě.
Myslím úplně, plně,
perfektně – okamžitě.
Není třeba ani vteřina.
Jen ego nám působí
takové potíže.
Ego sbírá velké množství
informací k ničemu
a vy pak na nich stále lpíte.
Proto, když sedíte,
myslíte na to,
co jste se dnes naučili
a co jste dnes slyšeli
a pak to srovnáváte
a považujete to za své.
A pak se
to stává vašim názorem
a čím více názorů,
tím větší ego
a stáváte se
velice umíněnými,
řikají tomu, jako král.
Vzpomínáte.
Ano.
Král, který rozhodoval.
To vám řeknu.
Ale psi a ptáci
nemají takové velké ego.
Dobrá, chcete poslouchat
nějaké příběhy?
Ano.
Toto je
čínský historický příběh.
Čína měla dříve mnoho
osvícených Mistrů
a svatých, nejen dříve,
možná i dnes.
Jen o tom nevíme.
Někteří svatí vyjdou ven,
někteří svatí nevyjdou.
Některým svatým je osudem
předurčeno učit hodně lidí,
některým jen několik.
Někteří neradi vycházejí ven.
Neobviňujte je.
Když vědí, co vědí,
není toho moc,
kvůli čemu by měli vycházet.
Je to velká oběť,

když vyjdou ven,
v mnoha ohledech,
není to jen vyjít ven
a vzít si nějakou (špatnou)
karmu (odplatu),
ale vše fyzické,
emocionální, duchovní...
Toto je možná příběh
jednoho z takových svatých.
V Číně žila žena,
která byla velice slavná.
Jmenovala se Mazu.
Někdo ji zná?
Ano, dobrá.
Ona byla jako ochránkyně
lidí.
Modlili se k ní,
aby je ochránila.
Jak to, že všichni
Číňané znají Mazu,
myslím alespoň většina
nebo hodně z nich.
Ale všichni nejsou ochráněni.
Stále se dějí katastrofy.
Stále se něco děje
v různých směrech.
Proč je tomu tak?
Můžete mi to říct?
Není Mazu dobrá?
Špatná karma (odplata).
Špatná karma (odplata),
dobře.
Nemůžete očekávat ochranu
stále, 24 hodin denně,
když si sami ochranu
nezasloužíte. To je to,
co lidé nevědí.
Možná to vědí,
ale snaží se to ignorovat,
zasunout to někam
a pak obviňovat:
„Jak to,
že mi Bůh nepomohl?
Žádný Bůh není.“
Něco takového.
Už jste to slyšeli
mockrát, že? Ano.
Stále se vás lidé ptají:
„Jestli existuje Bůh,
jak to...“

že nezastaví
to utrpení ve světě?
Jak to, že jsou stále nemoci?
Jak to, že jsou stále války?
To vše dělají lidé
a lidé neposlouchají Boha,
to je ten problém.
Ve všech svatých písmech
nám říkají co máme dělat, že?
My to jen neděláme,
pak obviňujeme Boha.
Protože lidé
neposlouchají Boha,
to je ten důvod.
Myslím, moudré rady,
vesmírné zákony.
Například,
kdybychom žili v Americe,
dodržovali bychom
americké zákony.
Ať by se nám to líbilo nebo
ne, museli bychom, hlavně
ten, který chrání zájmy
vřech ostatních,
protože kdybychom ten
zákon nedodržovali,
co by se pak stalo?
Šli bychom do vězení
nebo bychom byli zabiti.
Také bychom mohli zemřít,
ano? V dávných dobách
to bylo rychlejší, zemřít
než dnes.
V dneřní době je
mnoho zemí...
mnohem mírnějších.
Možná to trvá, než
jdete k soudu
a chvíli zůstanete ve vězení
a můžete si vzít právníka
a někdy, když máte peníze,
můžete si koupit
také svůj život.
Záleží to na zemi.
Ale v dávných dobách
řekl král jedno slovo,
a bylo to,
vaře hlava řla na dovolenou
někam jinam.
Vy už to víte.

Věčnou. Věčnou dovolenou.
Stálou.
Není to taková zábava, když
jde vaře hlava na dovolenou.
Ale nevaří,
jen mluvíme o těch
absurdních časech.
Není to moc legrační zákon,
že?